

"BAOKEL"

Toen Baokel in de Peel
nog lang geen "Baokel" hiette,
en d'eerste kerk in 't dörp
al op begos te schieten,
jao, haost al verrig waar,
toen kuerde den Dikke,
den Börger van et dörp
vol slimme dommerikken,
'ns rond die kerk en zaag
et gras al volop groeien
op 't dak en in de geut...
"Goei voeier veur de koeie",
zoo mompelde den baos,
"mar laastig om te maaie;
ik zal er dus et best
'n koei op laote waaie;
die zal d'r al dè gras
wel mee plezier afgraoze!"
Den Dikke, nie veur niks
den börger van die dwaazen,
liet dus 'n koei omhoog-
katrollen deur Van Dooren,
de metselaar van 't dörp...
want boven aon den tooren
hong nog katrol en touw
tot sieraod van de kerk, en
tot teeken dè den bouw
eens verrig kwaam deur wërken!
et Koeike kreeg 'n touw,
dè zeker nie zu knappen,
goed om de nek gekneupt...
Naa kunde hendig snappen
dè-d-al de boeren en
d'r knechten gaaw 'n hendje
mee kwamen helpen, - och,
mar toen de koei 'n endje
omhoog geheschen waar,
toen maakte ze speктаokel
en bökke, erg benauwd:
"Bao-bao-bao-baoke-Baokel!"
En al et slim geboert
riep: "Stop, want anders stikt ze!"
"Laot stikken!" riep den baos
van 't dörp, "mar zuiver spreekt ze
den naam van 't dörpken uit:
we noemen et vort "Baokel!"
Zoo wierd et leste woord
van 't koeike een miraokel!
En dè-d-ocherm die koei
er 't leeven bij moes laoten,
daorover heurde in 't dörp
toe heden toe nie praote!
En dè ge 'r toe vandaag
et gras volop ziet groeien
op 't dak en in de geut...
daor moete oe nie mee moeie,
want Baokel héé z'n kerk,
dè's al 'n heel miraokel,
en 't dörpke héé 'he naam,
ge moet 'm loeie: "Baokel!"

VERTALING:

Toen Bakel in de Peel
nog lang geen "Bakel" heette,
en de eerste kerk in het dorp
al begon te vorderen
ja, al bijna klaar was,
toen kuiderde de Dikke,
de burgemeester van het dorp
vol slimme dommeriken,
eens rond die kerk en zag
het gras al volop groeien
op het dak en in de goot ...
"Goed voer voor de koeien",
zo mompelde de baas,
"maar lastig om te maaien,
ik kan er dus het beste
een koe op laten waaien,
die zal er al het gras
wel met plezier afgrazen!"
De Dikke, niet voor niets
de burgemeester van de dwazen,
liet dus een koe omhoog-
katrollen door Van Dooren,
de metselaar van het dorp ...
want boven aan de toren
hing nog een katrol en touw
als sieraad van de kerk, en
als teken dat de bouw
eens klaar zou komen door te werken!
De koe kreeg een touw,
dat zeker niet zou knappen,
goed om haar nek geknoopt ...
Nou kun je goed snappen
dat al de boeren
en de knechten gauw een handje
mee kwamen helpen, - och,
maar toen de koe een eind
omhoog gehesen was,
toen deed ze toch lelijk
en balkte, erg benauwd:
"BAO-BAO-BAO-BAOKE-BAOKEL!"
En al de slimme boeren
riepen: "Stop, want anders stikt ze!"
"Laot stikken!" riep de baas
van het dorp. "Maar ze spreekt
de naam van het dorp zuiver uit:
we noemen het vanaf nu "BAOKEL!"
Zo werd het laatste woord
van de koe een wonder!
En dat -zielig- de koe
er het leven bij moest laten,
daar hoor je in het dorp
tot op heden niemand praten!
En dat je tot op vandaag
het gras volop ziet groeien
op het dak en in de goot ...
daar moet je je niet mee bemoeien,
want Baokel heeft zijn kerk,
dat is al een heel wonder,
En het dorpje heeft een naam,
je moet hem loeien: "BAOKEL!"

